

Samarbejd i stedet for at lave huller i trappen

Herning Kommune kan sagtens gå foran igen på børn- og ungeområdet – ligesom med Herning-modellen. Politikerne kan tage initiativ til at snakke med nabokommunerne om samarbejde. Og når der er snakket, så skal der handles.

Kommunerne skal blive enige om, at der skal være nogle pladser til børn og unge på døgninstitutioner her på egnen. Så hvordan er det, de sikrer det? Hvad er det, de kan gøre i fællesskab – og hvor?

Det dur jo ikke, at Børne- og Familieudvalget på onsdag vil til at lukke Toften, kommunens døgninstitution for nul til 12-årige børn. Der er lukket institutioner i Skive og Silkeborg. Det ser stramt ud med økonomien i Viborg og Holstebro. Flere private opholdssteder er også lukkede. Der er i den grad brug for et samarbejde om institutionspladser på tværs af kommunerne.

Hvis udvalget på onsdag indstiller til byrådsmødet 7. marts, at Toften skal lukkes, så står Herning Kommune med et ordentligt hul i den indsatsstrappe, som Herning-modellen er så berømt for. Modellen, der klart indebærer en langsigtet indsats, har kun to år på bagen, før politikerne siger: Det går for langsomt – og der laves Balanceplan og Balanceplan 2.0. Det virker altså lidt modsatrettet de gode intentioner.

Hvis indsatsstrappen skal fungere, skal der sikres fagligt velfunderede indsatser på hvert eneste trin. Ideen er netop, at det enkelte lille menneske skal have det rette tilbud i rette tid for at støtte udviklingen bedst muligt. Hver eneste dreng og pige med behov for omsorg skal have den støtte, der er brug for. Den mest vidtgående form er døgninstitution, og det trappetrin er der brug for til nogle børn. På Toften kan personalet afklare det enkelte barns behov og sikre det rigtige match mellem barn og familiepleje, hvis barnet skal videre. Dermed undgås nye svigt ved fejlanbringelse, og det er der god langsigtet økonomi i.

For mig at se er der gode grunde til, at der bor børn på Toften. Sådan et 'hjem' kan være det, der forstyrrer mindst i et barns liv. Det er nemlig ikke alle børn, der kan flyttes over i familiepleje, som der satses så voldsomt på i disse år. Det er faktisk rigtig svært for almindelige kernefamilier med egne børn at rumme nogle af de meget belastede børn, der de senere år er blevet flyttet væk fra deres 'hjem' på døgninstitutionerne.

Det voldsomme pres på familieplejerne medfører også, at politikerne skal opgradere struktur og organisering. Familieplejerne skal være tæt knyttet til kommunen, f. eks. via Toften, hvor de kan hente hjælp, sparring og vejledning 24/7 – altså altid. Og så skal familieplejerne have mulighed for opgradering uddannelsesmæssigt. Jo mere faglig viden, jo mere vellykket anbringelse.

Herning-modellen længe leve – uden huller i indsatsstrappen.

Peter Sandkvist, formand

Socialpædagogerne Midt- og Vestjylland